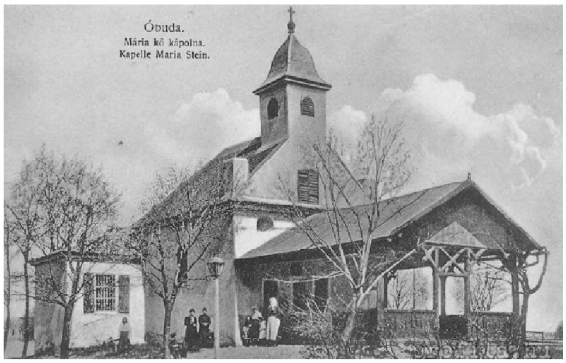

Plébániánk levele

KARÁCSONY 2014

Kövi Szűz Mária

Budapesten, a Szentendrei úton van egy templom, beékelődve a nagy forgalmú hatsávos főútba. A kis kápolnát a XIX. században építették, egy kegykép tiszteletére, amelyet 1811-ben fogtak ki a dunai árvíz idején, s a római kori aqueductus kövére helyeztek. Innen az elnevezés. Annak idején, amikor a szocialista városrendezés a békásmegyeri nagy építkezésekre készülve, szélesíteni akarta az utat, akadály volt a kegykép, s le akarták bontani. Áttelepítették hát a környék férfiemberei egy éjjel, kicsit odébb. Sajnos, így is jó nagy forgalmi zaj veszi körül, ahogy a kis templomot is. A kommunista időkben nem bánták, hátha leszoknak róla az emberek. Isten útjai azonban kifürkészhetetlenek. Igen kiváló papokat „dugtak el" negyed századnyi időre e kicsiny plébániára, akiknek azonban a lelke nagy volt, ezért vonzotta még a híveket messze városrészekből is. A templom befogadó-képessége rövidesen kicsi lett, s az épület maga is felújításra szorult. Kibővítettük, felújítottuk. A közösség szinte minden tagja közreműködött. Az égszínkék szemű idős kályhásmester, aki nagy szakértelemmel bontotta le a régi kéményt, s adta a mázsás követ, akkor még fiatal, erős férjem kezébe. Beleépültünk a templom köveibe.

Fallal körbe kerítettük a kis kertet. Fákat ültettünk benne. Ma már szép lombot adnak. Van egy kis Lourdes-i Mária szobor is egy kőbarlangban, Grottá-ban. Sváb vidék volt ez. A benti kegykép aláírása is gót betűs. Új, művészi faragású fa-oltárt, szószéket kapott a templom. Csak a régi padokat sajnálom. A mostaniak korántsem olyan kényelmesek. És nekem nem is tetszenek annyira. Jó tájolású az épület: vasárnap reggelenként ömlik be a napfény a színes ablakokon. Mindig az utolsó percben esünk be a misére. Már szólnak a harangok- Slezák öntőmester régi műhelyéből -, s felzúg az orgona.

Kántorainkra se lehet panasz. Rostetter Szilveszter kórusa még harminc év után is össze - összejön, dicsérni az Urat. Aztán jött a rendszerváltozás, és Vigassy Mihály plébánostól egyik fiatal „kollegája" vette át a tisztet. Pál Ferenc atya beszédei ismét csak megtöltötték a templomot. Rengeteg fiatal volt, a gyerekes családok hozták magukkal a kicsiket, ott zsibongtak a gyermekmisén, s válaszolgattak Feri kérdéseire, aki végtelen alázattal tanult a kicsiktől. Mindig megcsodáltam, hogy mennyire ért az emberek nyelvén, kihez-kihez a megfelelő módon fordulva. Szelídsége lefegyverző: soha nem erőltette gondolatait ránk, csak engedte, hogy átjárjanak szavai, s el-elgondolkozzunk rajtuk. Ferit 9 év múlva Zsiga Péter követte. Ő megújította a Mária-kő környezetét. Szép mozaik-berakást készíttetett a kegykép helyére, amelyet felújítva, a templomban őriznek. Mondani se kell, a mozaikot nemsokára ellopták. Bánatos malíciával jegyezte meg az atya: „Remélhetőleg imádkozik előtte vétkeiért a tolvaj."

Ha a kis templomra nézek, emlékek tolulnak elém. Évfordulók, amelyeket barátainkkal együtt itt ünnepeltünk: keresztelők, elsőáldozás, bérmálkozás. Az énekkar fellépései, ahol a család minden generációja képviseltette magát. Ötvenedik házassági évfordulónk áldása. Zsongnak a húsvéti dallamok a fülemben. Christus resurrexit! Vere resurrexit. Szeretem a gregorián dallamokat. Milyen mély örömet, de egyben szomorúságot tükröz a húsvéti szekvencia: „Ó, nagy királyunk, légy irgalmas". Mert nehéz bizony a ránk testált feladat, sokszor nem vagyunk képesek követni szavaidat.

Emlékszem, hogyan rázta a szunyókálásból felriadt idős templomatya a csengőt, amikor „visszajöttek a harangok Rómából". Fiam francia cserediák barátja, a fekete bőrű Joel kissé kimerült a hosszú szertartástól. De milyen jó volt utána hazajönni, és a szépen megterített asztalról megfalatozni a kitűnő alföldi főtt sonkát, tojást! És milyen szép volt a húsvét vasárnapi körmenet! A rendszerváltozás után elterelték a forgalmat, s körbejárhattuk lobogó zászlókkal, kihangosított énekszóval a kis templomot. Bámészan néztek ránk az elsuhanó autósok, talán kicsit bosszankodtak is. Vagy csak elgondolkodtak ezen az archaikussá vált szokáson.

Felidéződnek a karácsonyi éjféli misék. Volt, hogy be se fértünk, hisz eljöttek azok is, akik csak ilyenkor érezték a késztetést, hogy templomba menjenek. A karácsonyi gyertyák fénye, a kis betlehemi barlang hátul. A kapuban a köszöntés: Boldog karácsonyt!
Mára kissé megritkult, megfáradt a „törzsközönség." De azért még mindig nagy siker a karácsony másnapi kis produkciónk, amikor a népi betlehemest előadjuk

az ifjúsági misén az unokákkal. Az öreg pásztor mára valóban megöregedett: de a kicsik még nagyon lelkesen mondják: „Itten szállást nem kapsz, nem bánjuk, ha város piacán a jég hátán is megfagysz..” Viharos, lelkes taps fogadja a regös éneket, s velünk együtt zeng a műsor végén a kis fehér falú templom: Fel, nagy örömre...
A Kövi Mária az életem!

Botos Katalin

Iskolai hitoktatás

Az iskolai hitoktatás az elmúlt tanévben kezdődött el, az 1. és 5. osztályosok jelentkezésével. Az indulás nem volt könnyű, mert a mi egyházunk kevéssé volt felkészülve rá. A diákok jelentkezésénél semmilyen feltétel nem volt, még a keresztség sem. Természetesen a lehetőség mindenkinek új volt, és ezért nehezen tudtak dönteni. Több egyház kínálta föl a segítséget, hogy a tanrendi kereteken belül részt vállalhasson. Tankönyv kínálat nem volt, a személyi feltétel sem volt megfelelő és elegendő, minden katekétának, hittanárnak magának kellett végig gondolnia, hogy mit tegyen, hogyan foglalkozzon a jelentkező gyermekekkel. Sok szülőt választásában nem hitbeli meggyőződése vezette, hanem a nagyszülők iránti elfogadás, akik örültek annak, hogy unokáik megismerkedhetnek Jézussal, s a hit alapjaival. Van, aki praktikus okból választott: legyen gyermekének egy kisebb létszámú csoportja, abban jobban lehet tanulni. Van, akit a kíváncsiság vezetett hittan órára: vajon itt mit tanul a gyerek, vajon itt megnevelik-e? Jelentkezni mindig egy tanévre kell, utána újból választhat.

Plébániánkhoz 2 iskola tartozik, melyből az egyik az elmúlt évben valós problémái miatt határozottan elzárkózott a hitoktatás lehetőségétől. A jelentkeztetés nem történt meg időben és rendesen (törvényileg), ezeket szeptemberben kellett pótolni. Az idei tanévre való jelentkezéskor már 1., 2., 5. és 6. osztályba lehetett menni. Az igazgató maga mondta el a szülők előtt, hogy tartott, félt ezektől a változásoktól, nem tudta, hogyan hat a diákokra, és milyen terhet ró az iskolára. Nem csalódott a jelentkező egyházakban, elismerte megfelelő hozzáállásukat, részvételüket, sőt úgy gondolja, mindezek a dolgok szükségesek!

Ma hitre nevelni, Krisztus útján járni, hűségesnek lenni, nem könnyű feladat! A jelentkező gyermekek aránya növekedett, de összetételük nagyon változó. Jönnek olyan családból (és ez a kevesebb), ahol minden hitbeli dolgot együtt élnek meg (közös ima, közös szentmise, közös ünnepek…), és a nagyszülők is így neveltek. Jönnek olyan gyermekek, akik nyitottak kérdéseik megválaszolására és már hallottak valamit a kereszténységről, és jönnek olyanok is, akik nem ismernek semmit, csak éppen kíváncsiak, s a barát is ebbe a

csoportba jár. Különböző háttér, különböző gyerekek, különböző nyitottság, és különböző viselkedés!
Mégis! A sok nehézség mellett (és a korosztályos nehézségeket nem említem) egy hatalmas lehetőség is! Sok diák nem fogja feltenni kérdéseit, ha máskor, máshova kell miatta elmennie. „Itt és most" lehet Krisztusról, Istenről beszélni, a gyerek dolgairól, vágyairól, nehézségeiről kérdezni, és játék közben megismerni őt! Most kell rá figyelni, mert csak akkor, abban az órában van lehetőség arra, hogy valahogy találkozhasson Krisztussal, ha akar! Talán egy szóban, mondatban, társai viselkedésében, egy-egy történetben, ami a szentírásban van. Most lehet és kell örülni annak, hogy az emberek Isten segítségével és gondoskodásával jobbá lehetnek, ha akarnak!

Hell Gabriella

Karitász-híradás

November 21-én, Szűz Mária bemutatása ünnepén, az esti szentmisét a helyi karitász élő és elhunyt tagjaiért ajánlottuk fel.
Szentmise után a jelenlévő tagokkal átmentünk a plébániára, ahol egyik aktív társunk által készített finomságok vártak bennünket. Bevezetésként Szent Erzsébet asszony életéről énekeltünk.
Az egyházi év figyelembe vételével értékelésre került az elmúlt időszak, melyet kivonatolva ismertetek a közreműködők és a résztvevők létszámát jelölve.

2013.

- Az adventi koszorúkötés 8 fő segítségével és 50 fő részvételével valósult meg.
- A karácsonyi vásár előkészítésében és lebonyolításában 6 fő segédkezett és 50 fő vásárlásából a bevétel kb. 17000 Ft lett.
- A nyugdíjas karácsonyi csomagok elkészítését 8 fő vállalta, melyekkel 100 fő nyugdíjast tudtunk megörvendeztetni.
- A karácsonyi koccintást a templomkertben 12 fő készítette elő és 80 fő vett részt rajta.

2014.

- Az idei nyugdíjas farsang 4 fő segítségével, 15 fő nyugdíjas résztvevővel zajlott le.
- A jóság kalácsok 10 fő segítségével készültek el.
- A tavaszi ruhaakció elő és utó rendezésében 7 segítő munkálkodott és 60 érdeklődő jött el.
- A rózsafüzér zarándokok fogadását 5 fő rendezte meg, és 130 fő zarándok érkezett ide.
- A templombúcsú mise utáni templomkerti fogadás 12 fő segítsége által jött létre és 100 fő résztvevő részesült belőle.
- Az őszi ruhaakció elő és utó rendezésében 5 segítő munkálkodott és 30 érdeklődő jött el.
- A temető-látogatás résztvevőinek létszáma: 3fő.

1. Állandó feladataink:

- A templomtakarítás és a virágok elrendezése a templomban.
- Mozgásukban gátolt testvéreinket autóval szállítjuk el a programokra.
- Rendszeresen látogatjuk a betegeket.
- Egyéni és családos beszélgetések, ismerkedés, problémák feltárása.

2. Terveink:

- Ebben az évben is szervezünk adventi koszorúkötést. Ez időközben meg is valósult, 8 fő segítségével és 40 résztvevővel.
- A karácsonyi vásárt hagyományainkhoz hűen idén is megszervezzük és lebonyolítjuk.
- A nyugdíjasok karácsonyára előkészítjük a csomagokat, a farsangjukat pedig a farsangi időben szervezzük meg.
- Szeretnénk megkeresni azokat az embereket, akik segítségre szorulnak. Ennek minél szélesebb-körű megvalósulásához mindenki segítségére számítunk, beleértve a rászorulók jelentkezésére is.
- Várjuk a közösségi termek kialakítását a földszinti részben, mert az idősebbek és a mozgásukban akadályozottak számára könnyebbé fogja tenni a rendezvényeken való részvételt.

Ezt követően hálát adtunk a kapott ételért, melyből sokat fogyasztottunk, de még bőven jutott volna a távollevőknek is. Reméljük, legközelebb többen leszünk az idén résztvevő 15 főnél.

Szeretettel várom megkeresésüket: **Csankné Katalin** (06-20-823-3135)
karitászvezető

ÁGH TIHAMÉR: ADVENTKOR

Ködös hajnal-órák, tejszínű reggelek,
a földön sárguló, elkínzott levelek.
Az ég hólyagszemén nem tör át a nap
sugárnyalábja felhőtlen megakad.
Az ősz lassan lépked, majd télbe borul
és ahogy megvirrad, be is alkonyul...
Este tompa fények remegnek az utcán,
megtörnek a tócsák fodródozó foltján.
De a hétköznapok bágyadt szürkesége
nem törheti meg azt, ami bennünk béke.
Lelkünkben reménység, a szívünkben áldás:
Ránk köszöntött advent,
boldog Jézus-várás...

Kedves Testvérek!

Az ember akkor szokott levelet írni, mikor elutazik, és élménybeszámolót tart. S mivel adventi időszak egy olyan időszak ahol a felkészülés mellett egy számadás is van, gondoltam a kettőt összekapcsolom és egyben levelet írok Önöknek, és beszámolok is egyben az elmúlt több, mint három év tapasztalatáról. Nem egy részletező személyeket emlegető beszámolót tartanék, hanem pár gondolat köré foglalnám össze az eseményeket és gondolkodnék el. S remélem ezek a gondolatok Önöket is gondolkodásra bírják, vagy vita-gondolat cserét kezdeményeznek, mert nekem az a célom.

Helyem keresése

Bármilyen papi változásnál, mindig van egy közösségi szinten átélt változás. Önöknek közel 30 éven keresztül egy, ill. kettő változást kellett megélniük. (Ha összevetem a 13 éves papi múltammal, én 7 helyen szolgáltam eddig, vagy a Rózsák terén, míg ott fiatalkodtam, kb. 20 évet két plébánosom volt és közel 25

plébános helyettes, káplán, ill. kisegítő lelkész.) Tehát nehéz megtalálni a helyünket egy változás után ott, ahol a helyünk van.

A helyem megtalálása mindig is érdekes és izgalmas kihívás az embernek, de egy keresztény embernek a lelki fejlődését segíti elő, mert itt mutatkozik meg a Szentlélekre való hallgatás, a helyes önismeret mértéke és a helyes helyzet felismerő képessége. Valaki, aki megszokott hívni magához ebédre, mindig azt mondja nekem: „ Akkor megy el az atya, amikor akar, én nem tartóztatom fel." Ezt a mondatot hallva mindig el fog az a gondolat: szabad emberek vagyunk, akkor mikor a másik ember tiszteletben tart engem és bízik bennem, hogy önmagamat adom és nem álarc mögé bújok.

Önmagamat adni, kemény kihívás, mert mindig változunk, folyamatosan megtérünk, vagy vissza hullunk a bűneink megismert világába. Tudni magunkról mi az, ami nem változik és mi az, ami viszont igen. Vagy mit nem akarok változtatni, illetve mit akarok változtatni. Lehet játszani a szavakkal, de a valóság ott van, hogy akkor vagyunk igazán önmagunk, ha megleljük Krisztus arcának a vonásait magunkban és különbséget tudunk tenni saját arcvonásainktól.

Tiszteletben tartani a másikat, szerintem ez roppant nehéz feladat, mert szeretünk jobban tudni egy adott dolgot a másiknál. Azt gondoljuk a szeretetben természetesen, hogy óvnunk kell a másikat és segítenünk kell őt, még ha nem is akarja. Meg vagyunk győződve arról, hogy mi erősebbek, tapasztaltabbak, érettebbek vagyunk, és inkább nekünk legyen rossz, mint a szeretett emberünknek, még ha ő nem is ezt akarja.

Bízni a másikban. Saját bőrömön tapasztaltam meg, hogy a bizalomhoz elsősorban idő és megbocsátás szükséges. Idő, hogy megismerjem jól a másikat, hogy az élethelyzetekben hogyan reagál a kihívásokra, mennyire bátor, mennyire megbízható. Sokszor követtem el azt a hibát, hogy azt gondoltam jó emberismerő vagyok és rövid idő alatt megbíztam személyekben és az esetek többségében csalódtam.
A helyem megtalálásához önmagamat kell adnom és tisztelni kell másokat, akikben megbízok.

Idő kérdése
Az elmúlt több mint három évben a legnagyobb akadályt én ott láttam, hogy sok ember küzd az időhiánnyal. Én nem tudok 24 órából 26-ot csinálni, s nem is akarok erre a problémára okos megoldást adni. Csak szeretném a levelemben leírni azt a problémát, amit tapasztalok, hátha valaki segíteni tud nekem és én továbbítani tudom majd Önöknek, bocsánat, annak, aki időhiányban szenved.

Mikor felmerül ez a gond és elkezdünk erről beszélgetni, gyorsan kiderül, hogy nincs is időhiány. Mert jut idő a hitvestársra, a gyerekekre, a nyaralásra s mindenre. Csak éppen a másik fél más véleményen van. Hogy lehet ez?
Nekem az a tapasztalatom, ha jut idő arra, hogy magamat összeszedjem s ezt szabad szavakkal történő imában tudom csak elképzelni, akkor képes vagyok megfogalmazni a gondolataimat, akkor tudok döntést hozni, akkor meg tudok hallgatni másokat. De ha szétszórt vagyok, akkor egy szép ünnep, egy kedves találkozás jelentéktelen lesz. Mikor még suliba jártam és sokat kellett tanulnom, mivel az általános iskolát nem vettem komolyan, sokat kínlódtam a tanulással, ezért azt a tanácsot kaptam, hogy egyszerre ne tanuljak 30-45 percnél többet, mert addig friss az eszem. Utána egy negyed órát lazítsak, sétáljak, vagy játsszam, s utána folytassam, mert kell a koncentráláshoz az idő s a pihentség.
Van mikor egy öt perc is elég, de van, mikor félóra kell, hogy összeszedjük magunkat és kölcsönösen tudjunk a másik szeretetére válaszolni, vagy értelmesen tudjunk a gyerekeknek példát, célt adni, vagy tartalmasan tudjuk elvégezni a feladatunkat.

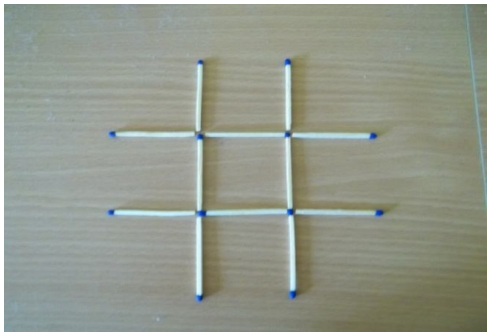
(folytatás a 8. oldalon)

Rejtvény

Plébániánk levelének előző számában megjelent rejtvény megfejtése: **Mohács**
Helyes megfejtést 9-en küldtetek be, a sorsoláson az alábbi eredmény született:
I.díjat nyert: Artner Tamás
II.díjat nyert: Dobszay Dorka
III.díjat nyert: Viola Zita,Zoltán & Emese
Köszönjük, hogy velünk játszottatok.

Következzen az új rejtvény/MB/:

Az alábbi ábrában:
3 gyufa áthelyezésével 3 négyzet,
4 gyufa áthelyezésével 1 kereszt alakul ki.

A megfejtéseket **január 30.-ig** várjuk.

Sms: +36/20/505-3340, pályázati szelvény az irodába, e-mail: j.szakaly55@gmail.com

Jó fejtörést kívánunk: Migléczi Béla és Szakály Józsi

Pályázati szelvény

A megoldás: **……**

A megfejtő neve: **……..……..**

A közösségi termek felújítása

Áldozathozatal

Mint plébános több mint 7 éve látok az emberek jótetteibe. Sok olyan eset van, amiről nem beszélhetek, mert köt az ígéretem, a titoktartás. De most olyan gondolatról szeretnék írni, ami a jelenben van, és a jövőt akarja elérni. Nem lehet elmenni szerintem szó nélkül a plébánia épületének a változásán. Sokan gratuláltak nekem, hogy milyen szép, de ez nem az én érdemem elsősorban, hanem a közösséggé, hogy több úton és módon kinyilvánította, hogy a mostani igények megkövetelik a korszerűbb és modern közösségi termeket és egy szép udvar kialakítását.

Nem a számokkal szeretném kezdeni, az áldozathozatal bemutatását, hanem a megértéssel, mivel sajnos a munkák nem kezdődhettek el a terveink szerint, így a hitoktatás és az énekkari próbák elkezdődtek a munka befejezése előtt. S furcsa érzés fogott el, mikor a gyerekek és a felnőttek (az énekkarosok próbák után már sötétben) egyensúlyoztak a kitett pallókon, hogy ne lépjenek le a homokra, vagy a frissen kiöntött betonra. Mikor ezt az ember nézte s nem hallottam panasz szót, hanem inkább segítséget adtak az emberek egymásnak, mert figyeltek egymásra, akkor láttam meg igazán a szükségességét e munkának. Magukénak érezték a Testvérek a helyzetet! S amit az ember magáénak érez, azt megbecsüli és értékeli. S volt nem egy érdekes eset, hogy akik nem ebbe az irányba laknak és nem volt intézendő ügyük a plébánián, csak elsétáltak, hogy megnézzék a közösség előre menetelét.

Térjünk, rá most a számokra. Itt szeretném megköszönni a Kövi Alapítványának, hogy az építés nagyobbik részét állták, ami kb. 2.8 millió Ft volt, a magam véleménye szerint ez egy nagy lépés volt. Hiszen eddig évente fél millió forint volt a támogatás összege. Meghozni egy olyan döntést, hogy a

szokott támogatás fölött, egyszerre, hatszorta többet elkölteni, ahhoz bátorság kell. Köszönjük nekik még egyszer!

Az udvar kialakítása, a garázs beálló építése, a tervezői munkák, az engedélyeztetések, fakivágás és telepítés 1.2 millió Ft volt, amit a Testvérek által adott adományokból spóroltunk össze.

S itt kell megemlítenem az eddig összegyűjtött összeget, amit első vasárnaponként adnak a kedves hívek a közösségi termek kialakítására, ennek az összege meghaladja a másfél milliót. Tényleg örömmel láttuk, hogy hónapról, hónapra nagyobb lett a gyűjtés eredménye. Most pedig az adakozóknak szeretném megköszönni, hogy a családi kiadások mellett fontosnak érzik az egyházközséget is! Isten fizesse meg az adományokat!
Én nagyon bízom abban, hogy a most kialakult plébánia bejárata sok embernek fog örömet okozni és serkenteni fogja az embereket az Isten dicsőítésére!

Jövő

Mivel a jelent mindig egy kicsit a jövőbe tekintve éljük, beszélnünk, kell a tervekről. A lelki fejlődést tudom, hogy nem lehet lemérni, mert az annak ellenére, hogy közösségben élünk, mindig is egyéni lesz, de a Képviselő-testület elhatározta, hogy szeretnénk felmérni kérdőívekkel a Testvérek igényét és vágyát. E kérdőívek sok munkát és energiát jelentenek, ezért nem készültek még el, de el fognak!
Ezeken a papírokon szeretnénk felmérni, hogy milyen programokra van igény, erő és idő. Mivel változnak a lehetőségek, ezért szeretnénk olyan lelki és közösségi programokat kialakítani, amelyek érdeklik a Testvéreket.

Remélem, elértem a célomat, hogy az advent várakozásában sikerült egy kis jelent belevinni, amely segíti az embert, hogy reményekkel álljon majd Krisztus elé, amikor most karácsonykor eljön közénk.

Áldott és szép felkészülést kívánok és kegyelmemmel teljes ünnepet!

Péter atya

Adventi készület a Baba-mamás kisköziben

Ami közösségünk a Kövis Baba-mama klubból alakult, és bár már sok gyermek bölcsődés, illetve óvodás, emiatt a pénteki babaklubos alkalmak sokszor foghíjasak, továbbra is összejárunk. A karácsonyt megelőző

hetekben a közösség mindig a gyerekekkel együtt jön össze. Az adventi időszakból nem maradhat ki a Mikulás-várás, ahol a gyerekeket meglátogatja Szent Miklós püspök, és apró ajándékokat hoz nekik. Ilyenkor közös imával, játékkal és a finomságok elfogyasztásával telik az délután.

Hagyománnyá vált még nálunk a közös mézeskalácssütés, illetve díszítés. Minden évben másik családnál gyűlünk össze és készítünk szebbnél szebb és finomabbnál finomabb süteményeket. A kisebbek közül az édesszájúakkal még közelharcot kell vívni, hogy eljusson a mézeskalács a sütőig, a nagyobbak viszont már ügyesen szaggatják a tésztát és szórják rá a színes cukordíszeket. A kész művekből természetesen mindenki vihet haza egy-két remeket, így az apukák is megízlelhetik, milyen finomat sütöttek a csemetéik.

A közösség karácsony előtti utolsó közös együttléte a közös „karácsonyozás". Ilyenkor az egyik családnál gyűlünk össze, és családias hangulatban, sok énekkel, játékkal, közös imával ünnepelünk együtt. Az anyukák karácsonyi finomságokkal készülnek az alkalomra, aminek mind a gyerekek, mind az apukák nagyon szoktak örülni. A délután elengedhetetlen része az ajándékozás. Mindenki készül ajándékkal, de nem tudjuk, ki kit fog megajándékozni, a helyszínen húzunk egy nagy kalapból. Az ajándékok között nem ritka a nyári napsütésben saját kézzel főzött lekvár vagy egyéb finomság, a kézzel készített karácsonyfadísz. Mindenesetre mindenki igyekszik olyan ajándékkal készülni, amit szívből, szeretettel készít a másik családnak.
A következőkben szerepeljen néhány család személyes gondolata arról, ki hogyan készül a karácsonyra:

„Adventi készületünkben igyekszünk nem csak saját magunkat, hanem gyerekeinket is felkészíteni, hogy minél színesebben tapasztalhassák meg Jézus születését. Mivel még kicsik a gyerekek (2,5 éves és 15 hónapos), ezért a mese és a bábok segítenek minket, hogy Jézus születése megelevenedhessen otthonunkban is. Nagyon fontos része mindennapjainknak a közös esti családi imádság, mely Advent idején még kiemeltebb helyen áll, ilyenkor közösen gyújtunk gyertyát, énekelünk és előkerül a jóságlisztes üveg is!
Házaspárként közös imádsággal készítjük lelkünket az ünnepre. Fontos tapasztalatunk, mely évről évre megerősítést nyer, hogy az ünnep minőségét nagyban befolyásolja a békés adventi előkészület.
Szeretnénk, ha gyermekeink számára advent az öröm és a lelki megújulás időszaka lehetne!"

Marx család

„A mi családunkban az adventi készülődés egyik legfontosabb része az esti gyertyagyújtás, családi körben. Már a vacsora elején meggyújtjuk az adventi koszorún a gyertyákat, ezzel is meghittebbé tesszük a közös étkezést. Vacsora után lekapcsoljuk a villanyt és a gyertyák fényénél először Apa, majd Anya, utána pedig a kétéves kislányunk ad hálát az aznap történt jókért, és kérik a következő napra is az isteni gondviselést. A kislányunk minden nap lelkesen „irányítja" a családot, hogy éppen ki következik a sorban és minden nap szépen megköszöni az adott napi játékot és kér a következő napra is hasonló jókat. Az imát a Miatyánkkal és az Üdvözléggyel zárjuk, a végén pedig nem maradhat el a gyertyák elfújásának öröme sem."

Viola család

„Nálunk a Karácsonynak fontos része a meglepetés. Az én családomban, titokban zajlott minden, a fa állításától, a díszítésen keresztül az ajándékok elhelyezéséig. Mi, gyerekek csak az utolsó pillanatban, a sötétben égő gyertyák és egy csillagszóró fényénél „találkozhattunk" először az Ünneppel, teljes pompájában. Ilyenkor énekléssel kezdődött az este. Arra törekszem én is, hogy ezt a számomra meghatározó élményt átadjam a kislányomnak. Ehhez persze szükség van a nagyszülők és a házastárs segítségére is, de lelkesen vállalkoznak a feladatra. Úgy gondolom, ezáltal - még ebben a kis korban is - átélheti a lányom is azt az örömteli várakozást, lelki készülődést, amiről az ünnep szól."

Torbáné

HÍVOGATÓ

2014.12.23.	A misztérium játék főpróbája délután 16,00-kor
2014.12.24	Reggel 6,30 Rorate szentmise.
2014.12.24	Misztérium játék 16,00-kor
2014.12.24	Este ½ 11 órakor nyitjuk a templomot!
2014.12.24	23.30-kor lesz a Kis Jézus jászolba helyezése, amit közös éneklés követ. Ekkorra érkeznek vissza a "Szállást keres..." imalánc képei. majd a Te Deum közös éneklése zárja.
2014.12.24	24,00 éjféli mise
2014.12.25	vasárnapi miserend,8; 9,30; 11; 18;
2014.12.26	9-kor gitáros mise és utána a Botos család pásztorjátéka.
2014.12.27	Szent János napján az este 6 órás szentmisén boráldás (János áldás)
2014.12.28. Szent Család vasárnapja	Vasárnapi miserend,8; 9,30; 11; 18;
2014.12.31	Este 6 órakor hálaadó szentmise, benne plébánosi beszámoló.
2015. 01.01. csütörtök	Parancsolt ünnep, Miserend: Délelőtt 9; 11; este 6h
2015.01.06. Kedd, Vízkereszt	Parancsolt ünnep, Énekel az énekkar. Miserend: 8 és este 6h

Kövi Szűz Mária Plébánia
1033 Budapest, Szentendrei út 69-71.
Tel./fax: 3886-535 e-mail: plebania@kovi-maria.hu
web: http://kovi-maria.hu

Kövi Szűz Mária Egyházközség: 11703006-20163006
Kövi Szűz Mária Szociális, Karitatív és Ifjúságvédelmi Alapítvány: 10102086-14730002-00000007